

No perdem la dignitat

Jaume VALLCORBA I ROCOSA



Algú va fer córrer la brama que no era convenient parlar gaire de la història de Catalunya perquè els arribats de fora no s'hi sentirien identificats. És una opinió ben absurda, perquè, com volem que els nou vinguts s'impliquin en la personalitat d'aquesta terra si no en coneixen els antecedents, els fonaments? Tant a aquests com als qui hi són de sempre els cal, sobretot a l'escola, el coneixement de la història vella de Catalunya, una història *nacional*, tan respectable com la de les terres castellanes o d'on sigui.

Pel que fa a la llengua, un polític, parlant de les actuals disposicions catalanes que s'hi refereixen, en justificava la fluïxetat dient que la llengua no es pot imposar. El cas és que el govern de Madrid va dictar en 1857, fa quasi cent cinquanta anys, la llei Moyano, la qual, per primer cop, exigia que tota la quitxalla anés a estudi, a primer ensenyament. El detall negatiu, però, d'aquella llei és que reïncidia en l'obligació que els estudis fossin fets per tots els infants, *solament*, exclusivament, en castellà. Els nens catalans, per tant, han estat sotmesos durant dècades i dècades a una immersió lingüística únicament en castellà. La llengua castellana ens fou imposada per llei. I això avui ningú no ho vol saber o no se'n vol recordar. Conseqüentment, per la llei Moyano, ni als meus pares ni a mi mateix no ens van permetre d'estudiar la nostra llengua, la catalana, ni ens toleraren d'estudiar-hi les assignatures.

Hi ha encara uns altres fets transcendentals. En nombrosos col·legis, tan privats com públics, durant anys i en força ocasions hom invità els infants catalans a no parlar ni a col·legi ni als amics en la llengua pròpia; això es feia, ara amb insinuacions ara amb befes, adés amb càstigs, segons els professors o segons els centres educatius. La indicació més repetida consistí a afirmar que dirigir-se a qualsevol desconegut en català era una greu falta d'educació. Cal, doncs, desfer enèrgicament aquella malvada i deshonest maquinació i afirmar, ben al contrari, que és natural i just i de bona educació dirigir-se sempre a altri, a Catalunya, en català. Sempre: responent al telèfon, en el tracte a les botigues, als companys d'estudi, etc. Dit altrament: cal no perdre mai la nostra dignitat humana.◆

ESTABLIMENTS
BOMBONERIA

CONFITERIA

GELATERIA

de Sarrrià

PASTISSERIA

Major de Sarrrià, 57. Tels. 203-07-14, 203-00 04
Plaça de Sarrrià, 12-13. Tel. 203-04-73
Fax 280-65-56 · DR017-Barcelona